

LESMAF - DE KOLONIE^{MT} – Lap.

Beste juf of meester,

Aangezien u dit voorwoord leest, bent u van plan om binnenkort met uw klas naar onze muziektheatervoorstelling 'Lap' te komen kijken.

'Muziektheatervoorstelling', het is een lang woord voor iets voor kinderen van 4 jaar oud. Maar toch is de combinatie van muziek, een tof verhaal en een prikkelend visueel spektakel vaak ideaal voor kleuters.

In deze lesmap zitten tips en spelletjes waarmee u de koters in uw klas kan voorbereiden op wat misschien wel hun eerste-bezoek-aan-een-theater-ooit is en op wat ze daar in dat teeejaaater dan wel te zien zullen krijgen. Maar de meeste opdrachten kan je zowel vòòr de theateruitstap als nadien doen met je klas.

Voor deze lesmap hebben we inspiratie gezocht bij de ontwikkelingsdoelen muzische vorming voor kleuters op de website van het Ministerie van Onderwijs Vlaanderen. (hier dus: <http://www.ond.vlaanderen.be/dvo/basisonderwijs/kleuter/ontwikkelingsdoelen/muzischevorming.htm>)

Als u opmerkingen of suggesties hebt omtrent deze lesmap, dan horen wij het graag op info@dekoloniemt.be.

Kolossale groet!

Bo Spaenc & Isabel Voets - DE KOLONIE^{MT}

1. Over de voorstelling

*Lap. gaat over onze eigen plek in de wereld.
De lap grond die met ons meegroeit .
Over wie er mag komen en wie niet en waarom.
Over alles wat we er durven, bedenken of doen.*

In 'Lap'. leren we een jongen en een meisje kennen.
De jongen wil een toren bouwen die *hoger dan de daken van de huizen* moet worden.
Het meisje wil de beste koorddanseres van de wereld worden.
Ze botsen letterlijk tegen mekaar op hetzelfde lapje grond.

We maken kennis met de mama van de jongen, die in het ene huis woont, en zijn papa in het andere.
En ook met de bomma van het meisje en haar mama hoog in de hemel.

Stilletjesaan komen wij te weten waarom de jongen zo'n hoge toren wil bouwen.
En waarom het meisje altijd aan het oefenen is om koorddanseres te worden.

En stilletjesaan komen zij te weten dat ze eigenlijk op zoek zijn naar hetzelfde: naar elkaar en naar hun eigen plek in de wereld.

Er staan 3 mensen op het speelvak:

1. Het Meisje (Leen De Veirman)

2. De Jongen (Michael Canto Minjauw):

3. De Muzikant (Bo Spaenc):

2. op naar het theater!

Voor veel kleuters is dit misschien de eerste keer dat ze naar een theatervoorstelling gaan kijken. Ze kennen TV en waarschijnlijk zijn ze ook al wel eens naar de bioscoop gegaan, maar theater is toch iets speciaals.

Ongeveer een week voordien 'oefen' je deze uitstap al eens met hen. Je legt hen uit dat jullie bijvb. in de klas vertrekken, de jasjes aandoen, dan de straat oplopen (goed uitkijken!), de bus of de tram opstappen enzovoort. Terwijl je dit stap voor stap vertelt, laat je hen dat ook naspelen. Ze beelden dus uit dat ze op de tram wachten, in de tram zitten of staan, wandelen over straat.

Je legt hen uit wat voor een gebouw een theater is, dat ze er misschien wel mogen gaan zitten in van die zachte klapzeteltjes, dat het dan heel erg donker zal worden en dat het dan pas begint...

Er zijn een aantal dingen die je niet mag in een theaterzaal: zoals niet op je handen staan, of rennen of gillen... Natuurlijk mag je wel lachen en jezelf zijn, alleen wat stiller dan anders, misschien.

Je kan de klas onderverdelen in 2 groepen: de kijkers en de spelers. Terwijl de kijkers even niet kijken spreek je af wat de spelers gaan spelen: ze kunnen een liedje zingen of een dansje doen of een toneeltje spelen samen.

Ondertussen leg je zitkussens in een aantal rijen achter mekaar.

Als de spelers weten wat ze gaan spelen, dan mogen de kijkers gaan zitten op de kussens.

Dan gaat het licht even uit en wanneer het weer aan gaat, dan beginnen de spelers met hun spel. Met op het einde applaus natuurlijk!

Na deze oefening wissel je de groepen om.

Op die manier leren ze kijken en luisteren naar mekaar en kan je interactief de spelregels van het theaterbezoek uitleggen.

3. je eigen plek

De voorstelling gaat voor een groot stuk over je eigen plek krijgen in de wereld en over het ontdekken van de wereld rond je.

Doe een kringgesprek:

“Wat is jouw plek in je huis? Heb je een plek die helemaal alleen van jou is? Wie mag daar dan komen en wie niet en waarom?

Wat zie je als ze in jouw huis uit het raam naar buiten kijkt? Aan de voorkant en aan de achterkant?”

Wat weten zij van de wereld die hen omringt: Wie woont er bij hen in de straat? Kennen ze de weg in hun wijk? Naar de bakker? Het park (met een vijver met eendjes misschien?) De speeltuin? Waar zijn ze al eens te voet naar toe gegaan? Wat is voor hen ver weg en wat ligt voor hen dichtbij?

Geef hen dan elk een langwerpige stuk papier en potloden:

Vraag ze om hun straat te tekenen, te beginnen bij hun eigen huis. Liefst zo gedetailleerd mogelijk: “welke kleur heeft jouw huis? heeft het een plat of een puntig dak? Waar is de deur, hoeveel ramen? Waar is jouw slaapkamerraam? Wat voor gordijnen hebben jullie? Staat jouw huis alleen of plakt het vast aan andere huizen? En weet je wie er dan in die andere huizen woont? Hoe zien die huizen eruit?”

En als ze even niet meer weten hoe de huizen uit hun straat eruit zien mogen ze huizen gaan verzinnen. Dat mogen hele gewone huizen zijn, maar hoe gekker hoe liever, natuurlijk.

Wanneer ze klaar zijn met het tekenen van hun hele straat, neem je een rol plakband.

Door al die straten aan mekaar te plakken kunnen ze samen een nieuw stadsplan maken. (ze kunnen bijvoorbeeld plots kiezen wie er bij hen om de hoek komt wonen...)

Je kan hen ook apart op hard karton een auto of bus of brandweerwagen (of...) laten tekenen. Knip die tekening uit en daarmee kunnen ze op het stratenplan spelen (dat ze naar mekaars huis toe rijden bijvoorbeeld).

En als je wil, mag je altijd een foto sturen van het eindresultaat naar info@dekoloniert.be. ☺

4. muziek maestro!

Zoals we al zeiden is DE KOLONIE^{MT} een muziektheatergezelschap. De muziek in onze voorstellingen is dus minstens even belangrijk als de tekst. De muziek vertelt een groot stuk van het verhaal. Vaak zit de emotionaliteit van een bepaald verhaal vervat in de muziek. Dus als je goed luistert naar de muziek, dan kom je te weten wat de personages voelen.

Bespreek de 4 basisemoties met hen door middel van muziek:
Maak een CD met muziek met heel uiteenlopende stemmingen. Zorg dat er een blij, een spannend, een droevig en een boos muziekje op staat. Filmmuziek is hiervoor erg geschikt. Hier volgen 4 stappen die je eventueel na mekaar kan overlopen, maar je kan ze ook apart als oefening gebruiken.

Stap 1: zet alle stoelen en tafels aan de kant zodat de kinderen vrij kunnen bewegen. Ze mogen vrij rondlopen in de klas en je zet de muziekjes na mekaar op (telkens ongeveer 1 minuut van elk nummer). Ze mogen reageren op de muziekjes met beweging. Ze mogen dansen, springen, stampen, heel klein of heel groot bewegen, rollen over de grond...

Stap 2: laat hen zitten op kussen rondom jou. Vraag hen om hun ogen dicht te doen. Zet de muziekjes een voor een op terwijl je een verhaal vertelt dat je zelf verzint. Voorzie verschillende 'schakels' in het verhaal. Voorbeeld: Vertel hen eerst dat ze in een zacht bed liggen waar ze gezellig wegzinken in de kussens... (=blijde muziek). Dan schakel je over naar een andere emotie: plots landt er een grote vogel naast het bed en die zwiert hen op zijn rug en vliegt weg, hoger en hoger (=spannende muziek), En die vogel zet hen af op een eiland in het midden van de zee en vliegt weer weg. Op dat eiland zijn ze helemaal alleen (=droevige muziek). Maar dan komt er een bootje langs met mama en papa en alle vriendjes erin en die brengt hen weer naar huis (=blijde muziek).

Stap 3: laat hen zitten in een kring en bespreek met hen het gevoel dat volgens hen in de verschillende muziekjes zit. Laat de muzieknummers nog eens één voor één horen en vraag hen uit te leggen wat ze bij die muziek voelen.

Stap 4: laat de muziekjes voluit spelen en vraag hen om een tekening te maken bij elk van de muzieknummers.

Stap 5: sluit deze oefening af met een wilde discodans!

5. picknicken is keitof!

Het meisje in de voorstelling houdt heel erg van picknicken. Picknicken is dan ook keitof ☺.

Vraag hen of ze al een gepicknickt hebben? En zo ja: waar was dat en vonden ze het leuk?

Neem een mand mee naar school die kan dienen als picknickmand. Bespreek met hen wat je allemaal nodig hebt op een picknick: borden, bekers, vorken, messen, een groot picknickdeken... En wat je zoal kan eten op een picknick? Appels? Ja! Boterhammen met kaas? Ja! Biefstuk friet? Nee! Een stuk chocola? Ja!

Maak met de hele klas tekeningen van 1 grote picknick. Elke kleuter tekent 1 item naar keuze dat in de picknickmand mag. Wat willen zij graag meenemen of eten op de picknick?

En als het dan ook nog eens mooi weer is... Organiseer een grote picknick met de hele klas! Elke kind neemt iets mee waar de hele klas van kan smullen en maak er een feest van!

6. de nabespreking

Vooraleer je gaat bespreken geef je hen papier en potloden (of laat hen samen tekenen op 1 groot blad).

Vraag hen om een tekening te maken over iets wat ze zich nog herinneren uit de voorstelling.

Wanneer ze klaar zijn, vraag je hen wat ze hebben getekend en waarover de voorstelling voor hen ging: waarmee hebben ze moeten lachen? En wat vonden ze triestig? En waren ze af en toe ook bang?

En ook: willen ze nog wel eens een volgende keer naar het theater?

